

Biegunki w okresie neonatalnym to częsty problem, z jakim muszą zmagać się hodowcy. W konsekwencji przynoszą one straty nie tylko ekonomiczne, ale także produkcyjne, powodując słabszy wzrost i rozwój cieląt.

Czym jest kolibakterioza i co ją powoduje ?

Kolibakterioza jest chorobą bakteryjną wywoływaną przez patogenne szczepy pałeczki okrężnicy (*Escherichia coli*), które namnażają się w jelicie cienkim zwierzęcia. Bakteria ta stanowi jeden z głównych czynników etiologicznych biegunek neonatalnych i jest ona bardzo niebezpieczna dla tak młodych zwierząt. Powoduje ciężką biegunkę, wyczerpanie, odwodnienie i ogólne zatrucie organizmu zwierzęcia.

Jak dochodzi do zakażenia E.coli?

Do zakażenia kolibakteriozą może dojść już w pierwszych dniach życia cielęcia. Najczęstszą drogą zakażenia jest droga pokarmowa lub poprzez kontakt z patogenem: przez zanieczyszczone otoczenie, brak higieny ze strony pracowników cielętnika lub w wyniku kontaktu z gryzoniami. Okres inkubacji choroby wynosi od 2 godzin do 3 dni. Może ona wystąpić w formie posocznicowej lub jelitowej. Objawami postaci posocznicowej są: osowiałość, apatia, wzrost temperatury ciała, przyśpieszenie tętna oraz oddechów, a także charakterystyczna szarobiała biegunka ze śluzem i domieszką krwi. Konsekwencją tych objawów jest odwodnienie organizmu, drżenie mięśni, drgawki, a nawet zapaść czy śpiączka. Natomiast w postaci jelitowej występuje sama biegunka bez innych symptomów. W każdym przypadku kolibakterioza prowadzi do wystąpienia stanu zapalnego w obrębie błon śluzowych układu pokarmowego.

Jak zapobiegać kolibakteriozie u cieląt?

Aby zapobiegać chorobie, należy zwrócić szczególną uwagę na żywienie oraz utrzymanie krów zasuszonych, zadbać o to, aby stan higieniczny porodówek był właściwy, co uzyskuje się stosując regularne zabiegi mycia

Do zakażenia kolibakteriozą może dojść już w pierwszych dniach życia cielęcia, najczęstszą drogą zakażenia jest droga pokarmowa lub przez kontakt z patogenem. Fot. z zasobów Autora

i dezynfekcji. Należy również stosować profilaktykę w postaci szczepień krów cielnych, po uzgodnieniu z lekarzem weterynarii odpowiedniego terminu.

Najistotniejszą rzeczą przy zapobieganiu zakażeniom i transmisji patogenu jest zadbanie o odporność cielęcia. Należy to zrobić tuż po porodzie, podając zwierzęciu odpowiednią ilość siary o jak najlepszej jakości. Cielęta powinny być utrzymywane w czystych, dobrze wentylowanych pomieszczeniach lub w budkach na zewnątrz ze szczególnym uwzględnieniem regularnej wymiany ściółki oraz czyszczenia koryt i poidel.

Higiena to podstawa profilaktyki

Niezbędne jest dbanie o higienę (mycie i dezynfekcję) pomieszczeń zarówno dla bydła dorosłego, jak i cieląt. Powinno się także przykładać dużą wagę do higieny podczas karmienia cieląt, co w praktyce oznacza regularne mycie wiader i sprzętu do odpajania oraz higienę osobistą osób zajmujących się cielętami. Pójkę mleczną należy przygotowywać zgodnie z zaleceniami producenta, ponieważ niestrawione resztki pokarmu stanowią doskonałą pożywkę dla bakterii. Pożądaną cechą preparatu mlekozastępczego jest dodatkowe zakwaszenie, obniżające pH pójła, co korzystnie wpływa na ochronę przed wieloma patogenami, w tym bakteriami E. coli, stwarzając warunki niekorzystne do ich rozwoju w przewodzie pokarmowym. Warte uwagi są również produkty zawierające różnego rodzaju prozdrowotne substancje funkcjonalne wykazujące działanie bakteriostatyczne.